Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2026)0148

Tilsyn med anvendelsen af EU-retten i 2023, 2024 og 2025

Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2026 om tilsyn med anvendelsen af EU-retten i 2023, 2024 og 2025 (2025/2016(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 2 og 3,

– der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder af 18. december 2000,

– der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder af 17. november 2017,

– der henviser til beretning fra Kommissionen af 25. juli 2024 med titlen "Tilsyn med anvendelsen af EU-retten – Årsberetning for 2023" (COM(2024)0358),

– der henviser til Kommissionens rapport af 21. oktober 2025 med titlen "Årlig oversigtsrapport for 2025 om forenkling, gennemførelse og håndhævelse" (COM(2025)0871) og de årlige statusrapporter fra EU-kommissærerne om forenkling, gennemførelse og håndhævelse fra september 2025,

– der henviser til sin beslutning af 23. november 2023 om tilsyn med anvendelsen af EU-retten i 2020, 2021 og 2022[1],

– der henviser til sin beslutning af 9. juni 2016 for en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning[2] og til sit deri indeholdte forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning,

---

1 EUT C, C/2024/4229, 24.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4229/oj.

2 EUT C 86 af 6.3.2018, s. 126.

– der henviser til sin beslutning af 22. november 2023 med henstillinger til Kommissionen om digitalisering og forvaltningsret[3],

– der henviser til den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning[4],

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. maj 2025 med titlen "Det indre marked: vores europæiske hjemmemarked i en usikker verden – En strategi for at gøre det indre marked enkelt, gnidningsløst og stærkt "(COM(2025)0500),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. februar 2025 med titlen "Fremad i fællesskab: En modigere, enklere og hurtigere Union" (COM(2025)0045),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. februar 2025 med titlen "Et enklere og hurtigere Europa: Meddelelse om gennemførelse og forenkling" (COM(2025)0047),

– der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 14. juli 2023 med titlen "Statusrapport om Kommissionens arbejdsmetoder til overvågning af anvendelsen af EU-retten" (SWD(2023)0254),

– der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning 28/2024 med titlen "Håndhævelse af EU-retten",

– der henviser til Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse af 28. august 2025 med titlen "Et enklere og hurtigere Europa"[5],

– der henviser til Mario Draghis rapport fra september 2024 med titlen "The future of European Competitiveness – A Competitiveness Strategy for Europe" (Fremtiden for den europæiske konkurrenceevne: en konkurrenceevnestrategi for Europa),

– der henviser til Enrico Lettas rapport fra april 2024 med titlen "Much more than a market" (Meget mere end et marked),

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til udtalelse fra Udvalget for Andragender,

– der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A10-0037/2026),

---

3 EUT C, C/2024/4215, 24.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4215/oj.

4 EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

5 EUT C, C/2025/4414, 29.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4414/oj.

A. der henviser til, at EU's lovgivningsproces bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne som nedfældet i artikel 2 i TEU; der henviser til, at en ensartet, konsekvent og effektiv anvendelse af EU-retten i alle medlemsstater er nødvendig for at nå EU's mål, sikre et velfungerende indre marked og opretholde et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed; der henviser til, at EU's troværdighed udadtil afhænger af dets evne til at sikre fuld overholdelse af disse værdier og principper indadtil;

B. der henviser til, at medlemsstaterne i henhold til artikel 4, stk. 3, i TEU og artikel 288 og artikel 291, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har det primære ansvar for at gennemføre, anvende og implementere EU-retten korrekt, harmonisk og inden for de fastsatte frister; der henviser til, at princippet om loyalt samarbejde indebærer et ansvar for at lette gennemførelsen af EU's opgaver og afholde sig fra enhver foranstaltning, der kan bringe opfyldelsen af EU's mål i fare; der henviser til, at EU-lovgivningen kun er effektiv, for så vidt som den for det første omsættes rettidigt, fuldstændigt og nøjagtigt og for det andet anvendes korrekt af medlemsstaterne i den nationale lovgivning, hvilket er nødvendigt for at sikre, at alle EU-borgere drager fordel af EU-politikkerne, herunder med hensyn til beskyttelsen af deres grundlæggende rettigheder, og for at sikre lige vilkår for virksomhederne på det indre marked; der henviser til, at håndhævelse af EU-retten i denne forbindelse er afgørende for at opretholde lige vilkår mellem medlemsstaterne;

C. der henviser til, at EU-lovgivningens kvalitet, klarhed, sammenhæng og tilgængelighed er afgørende forudsætninger for dens korrekte, effektive, rettidige og fuldstændige gennemførelse og anvendelse; der henviser til, at kompleksitet, overlappende retsakter, divergerende definitioner og tvetydig affattelse øger risikoen for forsinkelser, divergerende fortolkninger og svag overholdelse; der henviser til, at EU-lovgivningen bør udarbejdes på en klar, rationel og teknisk gennemførlig måde, der gør det muligt for medlemsstaterne, borgerne og virksomhederne at forstå, anvende og påberåbe sig deres rettigheder og forpligtelser i henhold til EU-retten; der henviser til, at teknologiske fremskridt, herunder kunstig intelligens (AI), skaber nye muligheder for at forbedre udarbejdelsen af lovgivning, overvågning, overensstemmelsesvurdering og kommunikation med borgere og virksomheder, forudsat at deres anvendelse er underlagt gennemsigtige, etiske og datamæssigt sikre rammer;

D. der henviser til, at traktatbrudssager ligesom andre mekanismer til gennemførelse og fremme af overholdelse garanterer, at EU's borgere og virksomheder ikke påvirkes negativt af medlemsstaternes sene eller ufuldstændige gennemførelse eller ukorrekte anvendelse af EU-lovgivningen; der henviser til, at Kommissionens rettidige og

konsekvente indledning af traktatbrudssager udgør et supplerende instrument til at sikre overholdelse af EU-retten; der henviser til, at dialog med de nationale myndigheder synes at være Kommissionens foretrukne måde at løse traktatbrudssager på snarere end anlæggelse af sag ved Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen) mod medlemsstaterne, hvilket den betragter som en sidste udvej; der henviser til, at Kommissionen i 2016 i sit arbejde med traktatbrudssager og klager besluttede at prioritere de mest alvorlige overtrædelser af EU-retten, som i væsentlig grad berører borgernes og virksomhedernes interesser; der henviser til, at 2017 var det første år, hvor Kommissionen anvendte denne nye, mere målrettede tilgang;

E. der henviser til, at offentlige høringer samt forudgående og efterfølgende konsekvensanalyser er vigtige redskaber for en velinformeret, effektiv, ansvarlig og gennemsigtig lovgivning;

F. der henviser til, at andragender og klager, der indgives til Europa-Parlamentet, er en værdifuld kilde til information om mangler og huller i gennemførelsen af EU-retten på nationalt plan og kan bidrage til at overvåge medlemsstaternes korrekte anvendelse og gennemførelse af EU-lovgivningen på alle politikområder; der henviser til, at et betydeligt antal andragender vedrører gennemførelsen af EU's miljølovgivning, beskyttelsen af grundlæggende rettigheder og respekten for retsstatsprincippet og demokratiet; der henviser til, at borgernes input som dette giver værdifuld indsigt i den faktiske anvendelse af EU-retten og systematisk bør indgå i overvågnings- og håndhævelsespraksis;

G. der henviser til, at et stigende antal andragender til Parlamentet omhandler børns og unges rettigheder og sikkerhed i digitale miljøer, navnlig risikoen for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse; der henviser til, at andragenderne vedrører mangler i beskyttelsen af børn mere generelt, herunder onlinesikkerhed og adgang til børnebeskyttelsestjenester; der henviser til, at andragerne ofte henleder opmærksomheden på vedvarende mangler og gentagne overtrædelser i medlemsstaternes gennemførelse af EU-retten på disse områder, hvilket viser behovet for styrket tilsyn og rettidig opfølgning;

H. der henviser til, at Kommissionen desværre ikke har offentliggjort en årlig beretning om tilsyn med anvendelsen af EU-retten for 2024, hvilket har brudt en praksis, der har været gældende i over 40 år – siden 1983;

I. der henviser til, at Kommissionens oversigtsrapport om forenkling, gennemførelse og håndhævelse for 2025 lægger stor vægt på forenklingsinitiativer; der henviser til, at denne vægtning bør opvejes af en lige så detaljeret analyse af gennemførelsen og håndhævelsen; der henviser til, at grænseoverskridende virksomhed og den frie bevægelighed for personer, varer, kapital og tjenester i EU kan blive

alvorligt hæmmet uden tilsyn og effektiv håndhævelse fra Kommissionens side; der henviser til, at Kommissionen bør træffe håndhævelsesforanstaltninger for at sikre alle rettigheder i henhold til EU-retten, navnlig menneskerettighederne; der henviser til, at EU-rettens effektivitet og troværdighed afhænger af dens evne til at skabe konkrete sociale, miljømæssige og økonomiske fordele for alle borgere og regioner og sikre, at ingen lades i stikken i forbindelse med anvendelsen af EU-reglerne; der henviser til, at princippet om parlamentarisk kontrol med Kommissionens aktiviteter, herunder Kommissionens tilsyn med anvendelsen af EU-retten, er afgørende for at sikre demokratisk ansvarlighed over for EU-borgerne og styrke offentlighedens tillid til EU's institutioner;

J. der henviser til, at antallet af afsluttede traktatbrudssager faldt voldsomt fra 1 030 i 2023 til 535 i 2024; der henviser til, at antallet af åbne sager steg fra 1 461 i 2023 til 1 493 i 2024; der henviser til, at antallet af nye traktatbrudssager steg fra 528 i 2023 til 567 i 2024; der henviser til, at de foreløbige tal for 2025, der dækker perioden 1. januar til 31. juli 2025, viser, at 345 sager blev afsluttet, og 1 559 sager var aktive; der henviser til, at data enten ikke er fuldstændige, endnu ikke er tilgængelige eller ikke er rapporteret på Kommissionens websted; der henviser til, at miljøområdet i 2023, 2024 og 2025 konsekvent var det politikområde, hvor der var flest igangværende traktatbrudssager; der henviser til, at dette politikområde i 2023 blev efterfulgt af energi- og transportområdet; der henviser til, at det i 2024 blev efterfulgt af retlige anliggender og forbrugere samt mobilitet og transport; der henviser til, at det i 2025 blev efterfulgt af retlige anliggender og forbrugere samt energi;

K. der henviser til, at der er tilfælde af vedvarende overtrædelser af EU-retten og visse medlemsstaters systematiske manglende gennemførelse af EU-Domstolens domme;

Tilsyn med og håndhævelse af EU-retten

1. noterer sig Kommissionens beretning fra 2023 om tilsyn med anvendelsen af EU-retten;

2. beklager, at Kommissionen ikke offentliggjorde en årlig beretning om tilsyn med anvendelsen af EU-retten for 2024 og dermed brød med en praksis, der blev etableret for over 40 år siden, i 1983; understreger, at regelmæssig årlig tilsyn med anvendelsen af EU-retten er et vigtigt instrument, hvorigennem Kommissionen udfylder sin rolle som traktaternes vogter i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i TEU, da den bidrager til at sikre og overvåge, at EU-retten anvendes og håndhæves korrekt i alle medlemsstaterne, og til at følge de fremskridt, der gøres på dette område, på en gennemsigtig måde, der er tilgængelig for alle; mener, at den årlige rapport om tilsyn med anvendelsen af EU-retten er et afgørende redskab til at muliggøre kontrol med den korrekte gennemførelse og anvendelse af EU-retten og til at sikre den institutionelle balance som fastsat i

traktaterne; understreger, at Parlamentet løbende skal holdes informeret, og at det baserer sig på denne rapportering, både som medlovgiver og i forbindelse med sin politiske kontrol i henhold til artikel 14, stk. 1, i TEU med Kommissionen for at sikre, at den udøver sine beføjelser på passende vis; understreger vigtigheden af at sikre et årlig tilsyn med anvendelsen af EU-retten land for land med henblik på at forhindre krænkelser af grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet som følge af manglende overholdelse; opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på ytringsfrihed, mediepluralisme, ligestilling og ikkeforskelsbehandling, hvor overtrædelsen kan have en direkte indvirkning på borgernes tillid til EU; mener, at gennemsigtig og tilgængelig rapportering bidrager til at holde borgerne informeret om gennemførelsen af EU-retten og mindsker risikoen for misinformation om EU's funktion; bemærker med bekymring, at nationale forfatningsdomstole og højesteretter i nogle medlemsstater har undermineret den veletablerede doktrin om EU-rettens forrang; understreger, at en sådan udvikling altid bør føre til hurtige håndhævelsesforanstaltninger fra Kommissionens side, herunder traktatbrudssager;

3. bemærker, at Kommissionen er gået over til en ny rapporteringscyklus om tilsyn med anvendelsen af EU-retten med årlige statusrapporter om forenkling, gennemførelse og håndhævelse fra hver kommissærs side og en årlig oversigtsrapport om forenkling, gennemførelse og håndhævelse; glæder sig over den årlige oversigtsrapport for 2025 og kommissærernes årlige statusrapporter for 2025, der dækker perioden fra den 1. januar til den 31. juli 2025, som en værdifuld kilde til faktuelle oplysninger om status for gennemførelsen af EU-retten på tværs af sektorer og medlemsstater; bemærker, at beretningerne er klart præsenterede; beklager ikke desto mindre, at analysen fortsat er for fokuseret på resultater, idet der ikke lægges tilstrækkelig vægt på vedvarende udfordringer og systemiske håndhævelsesmangler; bemærker, at manglen på sammenlignelige data og resultatorienterede indikatorer begrænser vurderingen af de reelle fremskridt over tid; fremhæver, at den årlige oversigtsrapport skal være mere end en beskrivelse og indeholde en substantiel, kritisk vurdering af systemiske udfordringer og mangler i forbindelse med anvendelsen og håndhævelsen af EU-lovgivningen i medlemsstaterne, herunder en klar og gennemsigtig kortlægning af mangler og de skridt, der er påtænkt for at afhjælpe dem; opfordrer Kommissionen til i fremtidige oversigtsrapporter at sikre en sammenhængende tilgang, og at kapitlerne om forenkling opvejes af en analyse af gennemførelsen og håndhævelsen; opfordrer Kommissionen til at gå videre end en formalistisk, proceduremæssig overvågning, der udelukkende fokuserer på gennemførelsen af direktiver; understreger, at overvågningen bør omfatte EU-rettens reelle effektivitet med hensyn til at nå sine mål; anmoder Kommissionen om at offentliggøre den metode, der er anvendt ved udarbejdelsen af oversigtsrapporterne, for at sikre gennemsigtighed og effektiv parlamentarisk kontrol;

understreger betydningen af et godt samarbejde mellem institutionerne, navnlig gennem den vedvarende strukturerede dialog mellem Kommissionen og Parlamentet, for at sikre fuld gennemsigtighed og tilgængelighed og for at øge rapporternes troværdighed og anvendelighed for de politiske beslutningstagere og borgerne;

4. opfordrer til øget gennemsigtighed i samarbejdet mellem Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelse og håndhævelse af EU-retten, bl.a. gennem regelmæssige strukturerede dialoger, systematisk udveksling af data og rettidig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning;

5. beklager manglen på oplysninger om væsentlige EU-politiske prioriteter i Kommissionens årsberetning om tilsyn med anvendelsen af EU-retten i 2023 samt i dens oversigtsrapport om forenkling, gennemførelse og håndhævelse;

6. understreger behovet for at styrke forudgående mekanismer, der sikrer, at lovgivningsforslag fuldt ud overholder den kompetencefordeling, der er fastlagt i traktaterne, for at undgå situationer, hvor retsakter, der er vedtaget efter den fulde almindelige lovgivningsprocedure og godkendt af medlemsstaterne, efterfølgende kan annulleres, også delvist, som følge af retsgrundlag eller kompetence; understreger, at en skærpet juridisk kontrol i alle faser af lovgivningsprocessen er afgørende for at sikre stabiliteten, forudsigeligheden og troværdigheden af EU-lovgivningen; understreger behovet for, at Kommissionen sikrer systematiske overensstemmelseskontroller for at forhindre, at EU-lovgivningen griber ind på områder, der er udelukket fra EU's kompetence, navnlig på følsomme områder;

7. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre en årlig beretning om gennemsigtighed, der specifikt omhandler overvågnings-, forenklings- og håndhævelsescyklussen, med detaljerede oplysninger om metodeændringer, datakilder, udfordringer og høringer af interessenter og nationale forvaltninger;

8. bemærker henvisningerne i Kommissionens oversigtsrapport for 2025 og i de tilgængelige sektorspecifikke statusrapporter til førtraktatbrudsdialoger (tidligere kendt som EU Pilot), deres nuværende funktion eller deres rolle med hensyn til at lette tidlig problemløsning forud for indledningen af formelle traktatbrudsprocedurer; mener imidlertid, at disse henvisninger bør være mere detaljerede;

9. understreger, at de andragender, som Europa-Parlamentet modtager, udgør et vigtigt redskab til at påpege mangler i gennemførelsen af EU-retten, herunder systemiske eller strukturelle overtrædelser i medlemsstaterne; opfordrer derfor indtrængende

Kommissionen til at sikre, at oplysninger og resultater fra andragender tages i betragtning og integreres i dens håndhævelses- og overvågningsprocesser; anmoder navnlig Kommissionen om at fremlægge detaljerede statistiske data om antallet af andragender, som Kommissionen har fulgt op på, herunder dem, der har ført til yderligere undersøgelser gennem EU Pilot-processer eller traktatbrudssager;

10. udtrykker bekymring over, at lovgivningsforslag ofte ikke ledsages af konsekvensanalyser, navnlig lovgivningsforslag, der kan have væsentlig indvirkning på de grundlæggende rettigheder; understreger, at konsekvensanalyser bidrager til kvaliteten af EU-lovgivningen og dermed letter dens gennemførelse samt forbedrer EU-institutionernes gennemsigtighed og ansvarlighed; understreger vigtigheden af at konsultere relevante interessenter og civilsamfundsorganisationer i forbindelse med udarbejdelsen af konsekvensanalyser;

11. henstiller til Kommissionen, at den i vid udstrækning inddrager interessenter, civilsamfundsorganisationer og uafhængige eksperter i sin overvågning af gennemførelsen af EU-retten og fuldt ud udnytter deres ekspertise og viden om den lokale gennemførelse;

12. bekræfter på ny, at respekt for retsstatsprincippet er en grundlæggende forudsætning for en effektiv gennemførelse og ensartet anvendelse af EU-retten i alle medlemsstater, og anerkender den væsentlige rolle, som retshåndhævelsen spiller for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder; understreger, at en korrekt og ensartet anvendelse af EU-retten inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed er af afgørende betydning for at sikre grundlæggende rettigheder, gensidig tillid og retsstatsprincippet i hele EU; bemærker med bekymring vedvarende mangler i gennemførelsen og anvendelsen af centrale retlige instrumenter; udtrykker stærk støtte til mekanismen for konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet og opfordrer Kommissionen til at anvende den konsekvent og på en objektiv og gennemsigtig måde; fremhæver det presserende behov for øget kontrol med medlemsstaternes overholdelse af EU's grundlæggende værdier, nemlig retsstatsprincippet, demokrati og respekt for menneskerettighederne, som fastsat i artikel 2 i TEU; understreger, at den mekanisme, der er fastlagt i artikel 7 i TEU, er et vigtigt håndhævelsesredskab i tilfælde af en klar risiko for en alvorlig krænkelse; understreger, at respekten for retsstatsprincippet ikke kun vedrører medlemsstaterne, men også EU-institutionerne, som bør holdes ansvarlige for overholdelsen af traktaterne;

13. glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at håndhæve Rådets rammeafgørelse 2008/913/RIA af 28. november 2008 om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og

fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen[6] samt forordningen om digitale tjenester[7] for at sikre en solid retlig og institutionel beskyttelse mod hadefuld tale, forskelsbehandling og vold i både fysiske og digitale miljøer;

14. opfordrer til et stærkere grænseoverskridende samarbejde mellem retslige og retshåndhævelsesmyndigheder for effektivt at bekæmpe alvorlig kriminalitet, korruption og terrorisme; støtter yderligere digitalisering af retsplejeværktøjer, herunder fuld udbredelse af e-Evidence og e-CODEX; understreger betydningen af at styrke Den Europæiske Anklagemyndigheds (EPPO's) rolle og operationelle kapacitet;

15. understreger, at når Kommissionen håndhæver beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i henhold til chartret om grundlæggende rettigheder, som svarer til de rettigheder, der er garanteret i konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, bør den tage behørigt hensyn til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis;

16. støtter de strategiske anbefalinger, der er fastlagt i Draghi- og Lettarapporterne, og fremhæver deres relevans for styrkelsen af EU's gennemførelseskapacitet, moderniseringen af det indre marked og sikringen af en mere sammenhængende og resultatorienteret forvaltning af EU-retten på tværs af politikområderne;

Overtrædelsesprocedurer

17. udtrykker stor bekymring over Kommissionens modvilje mod at indlede overtrædelsesprocedurer ved EU-Domstolen, selv i sager, der involverer klare og vedvarende overtrædelser af EU-retten; opfordrer indtrængende Kommissionen som traktaternes vogter til at gøre fuld brug af tilgængelige håndhævelsesinstrumenter og ikke at vige tilbage for at anvende retssager som et vigtigt håndhævelsesredskab til at sikre overholdelse og opretholde EU-rettens autoritet; beklager, at indledningen af traktatbrudsprocedurer fortsat er selektiv i betragtning af Kommissionens tilgang til at prioritere overtrædelser, som den anser for at have den største indvirkning på offentlige og erhvervsmæssige interesser[8], og udtrykker bekymring over, at mulige overtrædelser af EU-retten ikke systematisk følges op af

---

6 EUT L 328 af 6.12.2008, s. 55, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2008/913/oj.

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

8 Kommissionens meddelelse af 11. februar 2025 med titlen "Et enklere og hurtigere Europa: Meddelelse om gennemførelse og forenkling" (COM(2025)0047).

håndhævelsesforanstaltninger; fremhæver betydningen af effektiv overvågning og forebyggende tiltag for at sikre, at borgerne ikke kommer til at afholde omkostningerne ved medlemsstaternes ufuldstændige gennemførelse eller ukorrekte anvendelse af EU-retten;

18. kritiserer manglen på gennemsigtighed med hensyn til de kriterier, som Kommissionen anvender til at prioritere visse håndhævelsesforanstaltninger frem for andre; opfordrer Kommissionen til at vedtage og offentliggøre gennemsigtige, objektive kriterier, der finder anvendelse på traktatbrudssager, navnlig med hensyn til udvælgelse og prioritering af dem, der involverer alvorlige eller systemiske krænkelser af grundlæggende rettigheder, retsstatsprincippet eller reglerne for det indre marked; insisterer på behovet for større gennemsigtighed i hele processen, herunder offentlig adgang til oplysninger om status, art og omfang af igangværende procedurer, om resultaterne af procedurerne samt om offentlige input – både input, der er modtaget, og input, der er taget i betragtning – især i fasen med indledning af traktatbrudssager; opfordrer Kommissionen til proaktivt og løbende at aflægge rapport om tilfælde, hvor den har reageret på formodede alvorlige overtrædelser, og om tilfælde, hvor den har besluttet ikke at reagere;

19. beklager, at der ofte ikke indledes traktatbrudssager for manglende overholdelse af EU-Domstolens afgørelser; opfordrer Kommissionen til konsekvent at indlede sådanne procedurer i tilfælde af manglende gennemførelse af en afgørelse fra EU-Domstolen, herunder ved at udstede krav om engangsbeløb eller tvangsbøder, især i tilfælde af systematiske overtrædelser af EU-retten eller gentagen manglende overholdelse af EU-Domstolens afgørelser fra den pågældende medlemsstats side;

20. understreger, at klager over medlemsstaternes påståede overtrædelse af EU-retten, der indgives af borgere, jurister eller civilsamfundsorganisationer, er en vigtig kilde til information om håndhævelsen af EU-retten; opfordrer Kommissionen til, når den modtager klager, at sikre en passende opfølgning på disse klager, herunder i givet fald ved rettidigt at indlede traktatbrudssager eller klart at meddele klageren, hvorfor der ikke vil blive indledt en traktatbrudssag; understreger endvidere betydningen af andre kanaler, der gør det muligt for borgerne at indberette fejl eller forsømmelser, der er begået af en EU-institution, eller svig, og behovet for at styrke de finansielle midler og personalet hos Den Europæiske Ombudsmand og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig samt gøre mekanismen for indgivelse af andragender til Europa-Parlamentet mere effektiv;

21. bemærker, at Parlamentet har modtaget adskillige andragender, der giver anledning til alvorlig bekymring over seksuelt misbrug af børn, navnlig online, og mere generelt om gentagne eller systemiske

mangler i gennemførelsen af EU-retten om beskyttelse af børn; fremhæver, at Kommissionen i 2023 og 2025 fulgte op på traktatbrudsprocedurer mod 18 medlemsstater for deres ukorrekte gennemførelse af direktiv 2011/93/EU om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn[9], hvoraf kun otte sager er blevet afsluttet; opfordrer Kommissionen til at prioritere håndhævelsen på dette område og sikre en hurtig og effektiv opfølgning på andragender, hvori der fremsættes påstande om manglende overholdelse, i betragtning af børns særlige sårbarhed; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at anvende alle tilgængelige proceduremæssige og retlige midler til at sikre en fuldstændig og effektiv gennemførelse af EU-retten, der har til formål at forebygge og bekæmpe seksuelt misbrug af børn;

22. bemærker med bekymring, at anvendelsen af proceduren med præjudicielle afgørelser i visse medlemsstater er truet, herunder dommernes beføjelser til at anmode om præjudicielle afgørelser; understreger, at sådanne hindringer underminerer den korrekte gennemførelse af EU-retten i disse medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at gøre fuld brug af de relevante instrumenter for at sikre fuld overholdelse i forbindelse med præjudicielle sager;

23. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gøre effektiv brug af den administrative fase, idet der tages hensyn til målet om at sikre, at medlemsstaterne så hurtigt som muligt opfylder deres forpligtelser i henhold til EU-retten; opfordrer Kommissionen til at indføre en tidsfrist for førtraktatbrudsdialogen, tidligere kendt som EU Pilot-proceduren, for at sikre en hurtig løsning og håndhævelse; anbefaler, at der gives mere detaljerede og tilgængelige oplysninger om disse uformelle dialoger, herunder forventede tidsfrister og resultater, for at sikre ansvarlighed og rettidig løsning;

Gennemførelse af EU-retten

24. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke det strukturerede samarbejde og de tidlige varslingsmekanismer, der bidrager til at afdække problemer med gennemførelse eller anvendelse, inden det bliver nødvendigt at indlede formelle traktatbrudssager; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til nøje at overholde gennemførelsesfristerne, følge Kommissionens retningslinjer og aktivt og fuldt ud deltage i gennemførelsesdialoger og til rettidigt at underrette Kommissionen om potentielle hindringer og problemer med gennemførelse og implementering for at undgå forsinkelser, fejl og potentielle sanktioner; opfordrer til at yde øget støtte til opbygning af medlemsstaternes administrative og tekniske kapacitet på dette

---

9 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1, ELI:http://data.europa.eu/eli/dir/2011/93/oj).

område; beklager, at nogle medlemsstater enten indberetter gennemførelses- og/eller implementeringsproblemer for sent eller helt undlader at indberette dem, hvilket resulterer i forsinkelser, der påvirker EU's borgere og virksomheder negativt; minder om, at medlemsstaterne deltager i lovgivningsproceduren gennem Rådet som medlovgiver; understreger, at den manglende håndhævelse af EU-retten undergraver borgernes opfattelse af EU og dets evne til at levere resultater;

25. glæder sig over indførelsen af gennemførelsesdialoger som et nyt instrument til at støtte medlemsstaternes overholdelse af EU-retten; understreger vigtigheden af at etablere en klar, gennemsigtig og inklusiv proces til at udpege, vælge og inddrage interessenter i disse dialoger i alle EU-medlemsstaterne; bemærker med bekymring, at de regionale og lokale myndigheders deltagelse i gennemførelsesdialogerne fortsat er begrænset; understreger, at meningsfuld deltagelse af interessenter er afgørende for at forbedre kvaliteten, legitimiteten og effektiviteten af gennemførelsesindsatsen;

26. bemærker, at den gennemsnitlige forsinkelse i gennemførelsen af direktiverne vedrørende det indre marked i EU ifølge resultattavlen for det indre marked i øjeblikket er 11,9 måneder, hvilket betyder, at medlemsstaterne i gennemsnit bruger næsten et år længere end den fastsatte frist til at indarbejde EU-direktiver i deres nationale lovgivning;

27. udtrykker bekymring over, at mange europæiske retsakter indeholder henvisninger til tekniske standarder og delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, som stadig var under udarbejdelse på det tidspunkt, hvor basisretsakten blev vedtaget, hvilket gør det vanskeligt for medlemsstaterne at gennemføre dem fuldt ud inden for de fastsatte frister;

28. bemærker med bekymring begrænsningerne ved den nye Europa-gennemførelsesplatform, der blev lanceret i april 2025, og som har til formål at centralisere oplysninger om Kommissionens håndhævelsesforanstaltninger, traktatbrudssager, gennemførelse af direktiver og førtraktatbrudsdialog, tidligere kendt som EU Pilot-proceduren; påpeger, at platformen på trods af sit potentiale primært består af datatabeller og bør forbedres med henblik på at give væsentlige oplysninger om igangværende eller afsluttede procedurer på en gennemsigtig måde og tilvejebringe omfattende kvalitative analyser af de fremlagte data; bemærker, at oplysningerne på platformen primært er organiseret af medlemsstaterne og giver et generelt overblik over den nationale gennemførelsesindsats; beklager manglen på en retsaktbaseret struktur, der ville give mulighed for en klarere forståelse af gennemførelsesfasen, de dermed forbundne udfordringer samt de udfordringer, som medlemsstaterne står over for i forbindelse med gennemførelsen af retsakter; mener, at udviklingen af en sådan

analytisk tilgang vil forbedre gennemsigtigheden betydeligt og fremme en mere evidensbaseret vurdering af gennemførelsen i hele EU; opfordrer Kommissionen til at forbedre platformens effektivitet og indhold, så den kan bruges til at gennemføre en række operationer på en gennemsigtig og let tilgængelig måde, herunder sammenligninger og konklusioner, og således at det bliver et nyttigt instrument for lovgivere, jurister og borgere, der søger indsigt i, hvordan EU-retten overholdes i praksis;

29. understreger, at en gennemsigtig og rettidig offentliggørelse af data om gennemførelses- og traktatbrudssager er af afgørende betydning med henblik på ansvarlighed og offentlig tillid; opfordrer Kommissionen til at gøre sådanne data tilgængelige i et åbent og brugervenligt format og til at lette sammenligninger på tværs af medlemsstater og politikområder; opfordrer Kommissionen til at sikre den nødvendige gennemsigtighed i alle værktøjer og databaser, der anvendes til at overvåge gennemførelsen af EU-lovgivningen, bl.a. ved at gøre metodologiske noter, kriterier for dataindsamling og forklaringer af indikatorer offentligt tilgængelige; understreger, at gennemsigtighed er af afgørende betydning for en meningsfuld kontrol fra borgernes, forskernes og EU-institutionernes side;

30. understreger behovet for at øge gennemsigtigheden for borgere og virksomheder med hensyn til de rettigheder, de har i henhold til EU-retten, og de mekanismer, der er til rådighed, når disse rettigheder tilsidesættes; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre synligheden og tilgængeligheden af klageprocedurer, bl.a. gennem moderniserede digitale værktøjer og flersprogede informationsportaler;

31. opfordrer indtrængende Kommissionen til at styrke og modernisere sin overvågning af anvendelsen af forordninger i erkendelse af deres stigende betydning som EU's vigtigste lovgivningsinstrument; bemærker udfordringerne i forbindelse med anvendelsen af forordninger, hvilket fremgår af huller i de data, som Kommissionen har fremlagt, navnlig med hensyn til fuldstændighed, tilgængelighed og konsekvens; anmoder Kommissionen om at aflægge rapport om, hvordan dens overvågningsaktiviteter og -praksis er tilpasset anvendelsen af forordninger og til de henstillinger, der fremsættes i denne henseende i dens statusrapport om Kommissionens arbejdsmetoder til overvågning af anvendelsen af EU-retten;

32. anbefaler en mere disciplineret og begrænset anvendelse af niveau 2-lovgivning, nemlig delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, ved at fastsætte ikkevæsentlige elementer i lovgivningen eller ved at begrænse deres anvendelsesområde til rent tekniske spørgsmål, der er nødvendige for anvendelsen af niveau 1-lovgivning; understreger, at niveau 2-retsakter skal være underlagt gennemsigtige procedurer, indeholde klare tidsfrister, give tilstrækkelig tid til en meningsfuld og effektiv kontrol fra medlovgivernes side og offentliggøres med tilstrækkelig varsel, så

interessenterne kan forberede sig på at overholde dem, og at sådanne foranstaltninger, hvor det er muligt, bør gøres tilgængelige før eller samtidig med ikrafttrædelsen af niveau 1-lovgivningen for at sikre retssikkerhed og håndhævelse;

33. understreger den grundlæggende rolle, som medlemsstaternes og EU's retsmyndigheder spiller for at opbygge en solid retspraksis og dermed opretholde retssikkerheden i samfundet og på markedet i hele EU; understreger i den forbindelse betydningen af at bevare retsvæsenets uafhængighed, men også af at afsætte solide finansielle og menneskelige ressourcer til de retslige myndigheder;

34. understreger, at i visse medlemsstater med en regional eller føderal forfatningsmæssig struktur kan gennemførelsen af EU-lovgivning kræve komplekse lovgivningsprocesser, der involverer flere regeringsniveauer;

35. understreger betydningen af et stærkere grænseoverskridende samarbejde mellem retslige og retshåndhævende myndigheder for effektivt at bekæmpe alvorlig kriminalitet, korruption og terrorisme, navnlig gennem en styrkelse af EPPO's rolle og operationelle kapacitet;

36. støtter yderligere digitalisering af retsplejeværktøjer, især i grænseoverskridende procedurer såsom e-Evidence- og e-CODEX-systemerne, med det formål at fremskynde retsafgørelser på en pålidelig måde;

Forenkling

37. understreger, at forenklingen af EU-retten ikke må sammenblandes med deregulering; understreger, at Kommissionens forenklingsbestræbelser, som samler forskellige lovgivningsmæssige retsakter, på ingen måde bør være automatiske og om nødvendigt skal underkastes grundige konsekvensanalyser og meningsfulde høringer af interessenter; understreger, at strømlining af retsakter og procedurer kan forbedre klarheden, retssikkerheden og den administrative effektivitet; bekræfter, at klar og konsekvent europæisk lovgivning af høj kvalitet er en væsentlig forudsætning for effektiv, korrekt og ensartet gennemførelse i medlemsstaterne, samtidig med at væsentlige politiske mål og beskyttelsesforanstaltninger bevares; understreger, at formålet med en sådan forenklingsproces bør være at reducere den tekniske kompleksitet, fjerne lovgivningsmæssige overlapninger, harmonisere definitioner og procedurer mellem retsakter, der regulerer relaterede områder, og sikre teknisk gennemførlighed af implementering i nationale retssystemer; påpeger betydningen af sammenhæng på tværs af lovgivningsinstrumenter for at undgå dobbeltarbejde og modsigelser, der skaber større kompleksitet og hindrer en effektiv gennemførelse; understreger, at en reduktion af de administrative byrder ikke kan adskilles fra sikringen af

tilgængelighed, hvilket kan opnås effektivt gennem veludviklede digitale værktøjer, der er enkle og inkluderende for alle brugere;

38. bemærker, at 59 ud af 130 almindelige lovgivningsprocedurer i 2023 blev offentliggjort uden en konsekvensanalyse, og at 26 ud af 31 almindelige lovgivningsprocedurer i 2024 blev offentliggjort uden en sådan analyse; bemærker endvidere med bekymring, at Kommissionen offentliggjorde 80 almindelige lovgivningsprocedurer mellem den 1. december 2024 og den 26. september 2025, hvoraf kun 18 blev understøttet af i alt 12 konsekvensanalyser; opfordrer til, at der gennemføres konsekvensanalyser af alle retsakter; beklager, at dette ikke tidligere har været tilfældet for adskillige politisk følsomme forslag;

39. anerkender målsætningerne for byrdereduktion, som Kommissionen har fastsat i sit arbejdsprogram for 2025; glæder sig over Kommissionens planer om at gennemføre stresstest og realitetstjek af EU-lovgivningen for at sikre, at den reelt opfylder sine politiske mål; minder i den forbindelse om betydningen af en systematisk evaluering af lovgivningen med henblik på en evidensbaseret politikudformning som omhandlet i Kommissionens værktøjskasse for bedre regulering; opfordrer til, at en udpeget kommissær får de nødvendige beføjelser, ressourcer og analytiske værktøjer til at lede dette arbejde og sikre, at alle retsakter er forholdsmæssige, kan håndhæves og er egnede til formålet;

40. fremhæver tilfældene med retsakter, der aldrig er blevet anvendt; opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at overvåge sådanne tilfælde, vurdere årsagerne til denne manglende anvendelse, afgøre, om det er nødvendigt at forenkle dem, og fremsætte forslag til ændringer heraf;

41. minder om, at EU's lovgivning er baseret på en interinstitutionel balance mellem medlovgiverne og en fælles forpligtelse til gennemsigtigt samarbejde gennem lovgivningscyklussen; bemærker, at dette skal afspejles ved fastsættelsen eller revisionen af flerårige prioriteter og den årlige fælles erklæring om årlige interinstitutionelle prioriteter; kritiserer på det kraftigste Kommissionens seneste praksis med at trække lovgivningsforslag tilbage, navnlig dem, der allerede er genstand for trepartsforhandlinger, uden tilstrækkelig begrundelse, da sådanne handlinger underminerer troværdigheden af det interinstitutionelle samarbejde og den demokratiske ansvarlighed; minder om, at enhver hensigt fra Kommissionens side om at trække retsakter, der er under behandling, tilbage, som meddelt i dens årlige arbejdsprogrammer, skal være behørigt begrundet og underbygget, så der kan finde en reel høring af EU's medlovgivere sted; bemærker, at fraværet af ordentlige høringer bringer den afbalancerede udøvelse af EU-institutionernes beføjelser i fare, skaber retsusikkerhed for virksomhederne og undergraver almindelige borgeres tillid til EU's lovgivning; opfordrer derfor Kommissionen til fuldt ud at inddrage

Europa-Parlamentet og Rådet på et tidligt tidspunkt og under hele udtrædelsesproceduren og til at foretage grundige, evidensbaserede konsekvensanalyser inden en eventuel ophævelse under hensyntagen til fordele og omkostninger på en omfattende måde, herunder omkostningerne ved manglende overholdelse og manglende handling;

42. anbefaler, at Kommissionen fremlægger lovgivning med henblik på at kodificere minimumsstandarder for administrative procedurer i alle medlemsstater i overensstemmelse med Europa-Parlamentets beslutning af 22. november 2023 med henstillinger til Kommissionen om digitalisering og forvaltningsret; understreger, at en sådan lovgivning bør fremme retfærdighed, gennemsigtighed og digitalisering i EU's offentlige forvaltning, herunder garantier for ansvarlig brug af kunstig intelligens i beslutningsprocessen;

43. opfordrer til en betydelig forenkling af de administrative forpligtelser for modtagere af EU-midler med henblik på at sikre, at EU-midlerne anvendes korrekt og effektivt, navnlig gennem en bredere anvendelse af resultatorienterede rapporteringsmodeller, mindre overlapning i revisionsprocedurerne og en klar retlig sondring mellem utilsigtede fejl og bevidst svig; beklager, at kun omkring en tredjedel af de samlede midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten var blevet udbetalt til medlemsstaterne ved udgangen af 2023, mens syv medlemsstater ikke havde modtaget nogen midler til tilfredsstillende opfyldelse af milepæle og mål fra genopretnings- og resiliensfaciliteten ved udgangen af 2023, fordi regeringerne ikke havde nået de aftalte milepæle[10]; fremhæver, at uforholdsmæssigt store administrative byrder samt problemer med administrativ kapacitet og komplekse regler på nationalt plan underminerer adgangen til EU-finansiering og troværdigheden af EU's støttepolitikker;

44. opfordrer indtrængende Kommissionen til at vurdere muligheden for at samle nuværende og kommende lovgivning om det digitale område, herunder rammerne for cybersikkerhed, i et enkelt, sammenhængende digitalt regelsæt; anbefaler, at et sådant instrument indeholder harmoniserede definitioner, ensartede rapporteringsforpligtelser og klare retningslinjer for både offentlige og private aktører med henblik på at forbedre den retlige sammenhæng og regeloverholdelse på det digitale indre marked;

Sektorspecifikke aspekter

---

10 Den Europæiske Revisionsrets særberetning 13/2024: "Absorption af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten – Der gøres fremskridt, men der er generelt forsinkelser, og der er risici med hensyn til den rettidige afslutning af foranstaltningerne og dermed opfyldelsen af facilitetens mål", Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2024.

45. bemærker, at det på handelsområdet er af afgørende betydning, at der for lovgivningsmæssige retsakter med datoer for udsat anvendelse fastsættes klare anvendelsesdatoer; minder om, at Kommissionens retningslinjer, der er nødvendige for en effektiv og ensartet gennemførelse af sådanne retsakter, bør skabe klarhed og retssikkerhed og ikke underminere selve essensen og formålet med basisretsakten; beklager i denne sammenhæng dybt de negative konsekvenser for EU-virksomheder og EU's internationale partnere af de gentagne forsinkelser og manglende klarhed med hensyn til anvendelsesdatoerne og indfasningsperioderne i henhold til EU-lovgivningen og internationale aftaler, som EU er part i, herunder ved at det underminerer EU's troværdighed på den globale scene;

46. glæder sig på beskæftigelsesområdet over EU-Domstolens dom[11], som i vid udstrækning bekræftede gyldigheden af direktivet om passende mindstelønninger[12]; opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gennemført direktivet i deres nationale retssystemer inden for den fastsatte frist, til straks at gøre dette; opfordrer indtrængende Kommissionen til at være på vagt og til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre en fuldstændig og rettidig samt effektiv gennemførelse af direktivet; støtter Kommissionen i at indgå i førtraktatbrudsdialoger på området for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, hvilket letter nationale lovændringer, der har til formål at styrke og harmonisere minimumsbeskyttelsesniveauet for arbejdstagere, hvorved arbejdstagernes rettigheder sikres, og der skabes lige vilkår i hele EU; beklager, at flere medlemsstater kun delvist har gennemført visse direktiver i deres nationale lovgivning;

47. glæder sig på miljøområdet over revisionen af gennemførelsen af miljøreglerne (EIR); opfordrer Kommissionen til at offentliggøre årlige dashboards over gennemførelsen for hver medlemsstat og hvert politikområde med maskinlæsbare, sammenlignelige indikatorer og metadata om sagsstatus, der integrerer datasæt fra Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Kemikalieagentur og muliggør tendensanalyser og benchmarking; påpeger, at omkostningerne ved manglende gennemførelse af EU's miljølovgivning ifølge EIR 2025 beløber sig til 180 mia. EUR om året, mens det vil kræve 122 mia. EUR om året at lukke gennemførelseshullet, hvilket viser, at en effektiv gennemførelse er en sund investering snarere end en omkostning; fremhæver, at der pr. 2. april 2025 var 309 igangværende traktatbrudssager på miljølovgivningsområdet, hvoraf 45 % vedrørte forurening og vand, 24 % affaldshåndtering, 24 % natur og biodiversitet og 7 % forvaltning; opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres

---

11 Domstolens dom af 11. november 2025, Danmark mod Europa-Parlamentet og Rådet, C-19/23, ECLI:EU:C:2025:865.

12 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2041 af 19. oktober 2022 om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union (EUT L 275 af 25.10.2022, s. 33; ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2041/oj).

administrative kapacitet for udstedelse af tilladelser, inspektioner og overvågning, til at indføre digitale værktøjer til udstedelse af tilladelser og håndhævelse og til at sikre åbne miljødata med henblik på evidensbaseret politikudformning og civilsamfundets tilsyn; bemærker med bekymring, at spredningen og lagdelingen af gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter kan underminere den juridiske klarhed og rettidig overholdelse for administrationer og ansvarlige; understreger, at forenklingen bør øge klarheden og sikkerheden uden at sænke miljøbeskyttelsesstandarderne; opfordrer Kommissionen til at ledsage forenklingsinitiativer med konsekvensanalyser af overholdelsen og vejledning til praktikere; opfordrer indtrængende til, at EU-finansieringen tilpasses gennemførelsesprioriteterne ved at øremærke støtten til at lukke hullerne i forbindelse med miljømæssig overholdelse, der er blevet udpeget i EIR, og ved at udfase miljømæssigt skadelige subsidier; opfordrer Kommissionen til at overveje forholdsmæssige, målrettede betingelser, hvor vedvarende manglende overholdelse underminerer EU's mål;

48. glæder sig over, at Kommissionen har indledt førtraktatbrudsdialoger med medlemsstaterne, navnlig dem, der ikke har indsendt de opdaterede udkast til nationale energi- og klimaplaner for 2021-2030 rettidigt, men beklager manglen på detaljerede tidsplaner for medlemsstaternes overholdelse og opfølgende foranstaltninger; understreger vigtigheden af at strømline gennemførelsen af EU's klima- og miljølovgivning, herunder Fit for 55-pakken og den europæiske grønne pagt; opfordrer til integreret overvågning, bedre håndhævelsesmekanismer og tættere tilpasning mellem EU's klimamål og nationale strategier for at sikre rettidig og sammenhængende opfyldelse af EU's miljøforpligtelser;

49. bemærker, at en rettidig og effektiv gennemførelse af den nyligt vedtagne lovgivning, herunder det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv[13], direktivet om fremme af vedvarende energi[14], pakken om udformning af elmarkedet og direktivet om bygningers energimæssige ydeevne[15], er afgørende for at nå EU's klima- og energimål for 2030 og for at sikre gennemførelsen af en

---

13 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (EUT L 231 af 20.9.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1791/oj).

14 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652 (EUT L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

15 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L, 2024/1275, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1275/oj).

fuldt integreret og sammenkoblet energiunion i overensstemmelse med forordning (EU) 2022/869 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur[16], herunder den kommende revision heraf, og forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen[17]; understreger, at vedvarende hindringer såsom langvarige og komplekse administrative procedurer, utilstrækkelig digitalisering, manglende administrativ kapacitet hos tilladelses- og reguleringsmyndighederne og inkonsekvent eller forsinket gennemførelse i medlemsstaterne fortsat hindrer en ensartet anvendelse af EU's energilovgivning, forsinker moderniseringen af energiinfrastrukturen og sammenkoblingerne og hindrer det indre energimarkeds effektive funktion;

50. beklager, at håndhævelsen på energiområdet fortsat udgør en betydelig del af traktatbrudssagerne, primært på grund af ufuldstændig eller forkert gennemførelse af EU-lovgivningen; understreger, at mangler i gennemførelsen af bestemmelserne om energiinfrastruktur og sammenkoblinger i henhold til forordning (EU) 2022/869 og forordning (EU) 2018/1999 yderligere forsinker integrationen af de nationale energisystemer og underminerer opfyldelsen af EU's energi- og klimamål; opfordrer Kommissionen til at sikre en mere sammenhængende tilgang mellem traktatbrudssager, overvågning i henhold til forordning (EU) 2018/1999 og teknisk bistand ydet gennem instrumentet for teknisk bistand, således at der kan gribes ind over for tilfælde af manglende overholdelse, der skyldes utilstrækkelig administrativ kapacitet eller manglende juridisk klarhed; opfordrer Kommissionen til at prioritere håndhævelses- og vejledningsforanstaltninger, der fremmer rettidig gennemførelse af projekter af fælles interesse og anden grænseoverskridende infrastruktur, der er afgørende for gennemførelsen af det indre energimarked og energiunionen;

51. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til fuldt ud og korrekt at gennemføre og anvende Rådets rammeafgørelse 2008/913/RIA og forordningen om digitale tjenester og opfordrer Kommissionen til at

---

16 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/869 af 30. maj 2022 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2009, (EU) 2019/942 og (EU) 2019/943 og af direktiv 2009/73/EF og (EU) 2019/944 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 347/2013 (EUT L 152 af 3.6.2022, s. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj).

17 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

fortsætte med at indlede traktatbrudssager i tilfælde af systematisk manglende overholdelse; glæder sig især over oprettelsen af en ny enhed i Kommissionen, der skal varetage gennemførelsen og håndhævelsen af forordningen om digitale tjenester, hvilket bør give mulighed for konkrete tiltag over for meget store platforme, der ikke overholder lovgivningen, såvel som for en passende opfølgning af samarbejdet mellem Kommissionen og de nationale koordinatorer for digitale tjenester;

52. fremhæver, at den fælles landbrugspolitik på landbrugsområdet udgør den største andel af EU-budgettet med 31 % af de samlede udgifter for perioden 2021-2027; understreger, at det er afgørende, at EU-lovgivningen og kontrolsystemerne under den fælles landbrugspolitik gennemføres og håndhæves effektivt på både EU-plan og nationalt plan for at sikre, at EU's og dets borgeres finansielle interesser beskyttes effektivt mod misbrug af EU-midler, som kan have negative konsekvenser for landbrugerne og denne politiks offentlige ry; påpeger, at der i visse medlemsstater har fundet land grabbing og misbrug af subsidier sted som følge af overtrædelser af EU-retten, korruption eller involvering af organiseret kriminalitet; understreger, at der er behov for en korrekt gennemførelse af EU-lovgivningen sammen med effektive overvågnings- og kontrolforanstaltninger for at bekæmpe dette misbrug; fremhæver i denne sammenhæng manglen på gennemsigtighed og offentlig adgang til data vedrørende fordelingen af landbrugsstøtte; udtrykker bekymring over, at det retlige samarbejde trods de mange retsinstrumenter, der er indført på området for inddrivelse af aktiver, stadig hindres af betydelige forskelle mellem de nationale retssystemer og manglende harmoniserede regler; understreger, at EU's finansforordning[18], navnlig artikel 61, skal overholdes og håndhæves i alle medlemsstater og anvendes på alle udbetalinger af EU-midler, herunder direkte udbetalinger til landbruget;

53. minder på området for audiovisuelle medier, mediepolitik og kultur om betydningen af en rettidig og effektiv gennemførelse af reguleringsinstrumenter, navnlig den europæiske forordning om mediefrihed[19], som et middel til at sikre et bæredygtigt, pluralistisk og modstandsdygtigt medieøkosystem, der er i stand til at modvirke desinformation; understreger nødvendigheden af at gennemføre finansielle instrumenter inden for deres årlige programmeringsperioder på en måde, der er i overensstemmelse

---

18 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

19 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1083 af 11. april 2024 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2010/13/EU (den europæiske forordning om mediefrihed) (EUT L, 2024/1083, 17.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1083/oj).

med de kriterier, der er fastsat i forordning (EU) 2021/818[20], navnlig med hensyn til programmet Et Kreativt Europa 2021-2027, hvis primære opgave er at støtte den kulturelle sektor og beskytte skabernes uafhængighed og kunstneriske frihed; opfordrer Kommissionen til at foretage en omfattende og afbalanceret evaluering af direktivet om audiovisuelle medietjenester[21], som er det vigtigste instrument til regulering af audiovisuelt indhold og medieindhold i EU;

54. opfordrer Kommissionen til at sikre en ensartet anvendelse og effektiv håndhævelse af reglerne for det indre marked på tværs af alle sektorer; udtrykker alvorlig bekymring over tvangsakkumuleringspraksisser, der pålægges europæiske skabere, navnlig i forbindelse med kontrakter baseret på udenlandske love og jurisdiktioner, der kan omgå EU's standarder om passende og forholdsmæssig aflønning; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremsætte et særligt lovgivningsforslag, der fastsætter sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre en sådan omgåelse og for at sikre, at europæiske skabere effektivt kan påberåbe sig og håndhæve deres rettigheder i henhold til EU-retten;

55. bemærker med bekymring vedvarende mangler i gennemførelse og implementering af centrale retlige instrumenter vedrørende asyl, migration, databeskyttelse, retligt samarbejde og retshåndhævelse;

56. bemærker den manglende rapportering om anvendelsen af EU's strategi for ligestilling mellem kønnene 2020-2025, om dens foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling, herunder gennem EU's lov om tilgængelighed[22], samt om EU's ungdomsstrategi; minder om sit tilsagn om at nå målene i den europæiske søjle for sociale rettigheder senest i 2030 for et stærkt socialt Europa, der er retfærdigt, inkluderende og fuldt af muligheder; opfordrer Kommissionen til at afsætte særlige kapitler til gennemførelsen af disse vigtige politikområder i sine fremtidige rapporter; anbefaler, at den i sin politikudformning medtager detaljerede oplysninger om bekæmpelse af hadforbrydelser,

---

20 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/818 af 20. maj 2021 om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa (2021-2027) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1295/2013 (EUT L 189 af 28.5.2021, s. 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/818/oj).

21 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 69, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1808/oj).

22 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj).

integration af kønsaspektet og systematisk anvendelse af ungdomstest;

°

° °

57. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.